

НАРОДЕН ДОМ НА ТЕРОРА

Преди няколко дни по националната телевизия пуснаха филма **НАРОДЕН ДОМ НА ТЕРОРА**. Някои от по-младите членове на екипа ни бяха до такава степен шокирани, че се появи идеята да направим нова рубрика **ПАМЕТ**. „НАРОД, КОЙТО НЕ ПОЗНАВА ИСТОРИЯТА СИ, АКО ИЗГУБИ И ПАМЕТТА СИ, НЯМА БЪДЕЩЕ“

[източник – sofianci.net](http://sofianci.net)

НАРОДЕН ДОМ НА ТЕРОРА

Филмът “[Народният дом на терора](#)” на режисьора Стойчо Шишков е разтърсващ. Разказва за историята на сграда в София, на Лъвов мост, където са се извършвали жестоки убийства на българи от българи. Стойчо Шишков и неговият екип подкрепят идеята на група историци сградата да стане музей на паметта. В него да се съберат и съхраняват важни документи за изминалото време. Подобни музеи съхраняват паметта от този исторически период на всичките бивши социалистически страни на Източна Европа. Тъй като тези беззакония са били по време на тотална диктатура, то много малко са подобни исторически и документални филми, отразяващи истината за тези мрачни времена. Времето минава и все по-малко остават истинските свидетели – роднини и близки на всички тези хора, убити без съд и присъда и измъчвани с

особена жестокост. Паметта им трябва да се пази и да не се допускат никога отново подобни престъпления.

Режисьорът Стойчо Шишков е роден през 1940 г., където баща му е бил офицер.

През 1943 г. семейството се мести в София.

Завършва българска филология в СУ "Св. Климент Охридски".

Работи в списание "Паралели" на БТА.

На 10 май 1966 г. започва работа като асистент-режисьор в киноцентъра Бояна при Людмил Кирков. Тогава започват да снимат филма "Шведските крале", а след това и "Момчето си отива", "Селянинът с колелото", "Не си отивай", "Матриархат", "Кратко слънце", "Оркестър без име", "Равновесие" и др.

Като втори режисьор Стойчо Шишков е работил с почти всички големи режисьори в българското кино: Любомир Шарланджиев, Бинка Желязкова, Борислав Шаралиев, Вълко Радев, Милен Николов, Януш Вазов, Неделчо Чернев, Георги Стоянов и др. Неговото име стои сред авторите на филми като "Петък вечер", "Белият кон", "Катина", "На всеки километър", "Константин Философ", "Пантелей" и др.

През 1982 г. прави режисьорски дебют с авторската си новела "Малкият, дългият и момичето".

От тогава досега той е заснел повече от 50 авторски филма – документални, научнопопулярни, телевизионни, репортажни, рекламни.

Един от най-известните е "9-те крачки" – документален филм за нашата лекоатлетка Стефка Костадинова.

На голям зрителски успех се радва и документално-игралният филм на Шишков "Футболни хамелеони" – филм за футболното хулиганство в България.

Стойчо Шишков получава повече от 20 международни награди като: "Бронзов лъв" – Торино, награди от фестивали в Палермо,

Билбао, Милано, Москва, Будапеща, Пекин, Краня между които са и четирите “Гран при” и др.

През 1991 г. на “Фотокино” в Кьолн Стойчо Шишков получава първата европейска награда за спортно-документално кино, която носи престижното название “Европейски Оскар”. В конкурса участват 560 филма от цяла Европа.

<https://youtu.be/iYAlеMb2IYc>